

[Ministeren for Grønland.]

derigennem måske tilsidesætter en hel række befolkningsgrupper, som ikke er i stand til at formulere sig på samme måde, som kommunalbestyrelserne kan, som landsrådet kan. Jeg vil selv gøre mit til, at vi i den kommende tid prøver på, når der debatteres Grønlandspolitik, også i Grønland, så meget som muligt at prøve på at lytte til de stemmer, der næsten ikke høres, ikke fordi det måske udelukkende siges på grønlandsk, men fordi man i Grønland endnu ikke er i stand til at debattere på den måde, som vi er vant til at høre henede. Det er en tanke, som i høj grad er interessant at arbejde videre med.

Tanken om en kommission eller et stort udvalg, der igen skal arbejde med Grønlandspolitikken, tiltaler mig ikke særlig meget. Jeg var selv stærk modstander af Grønlandsrådets dannelse; jeg var nok den første udenforstående — jeg var ikke medlem af G-60 — der protesterede mod Grønlandsrådets dannelse, men Grønlandsrådet har i den tid, rådet har eksisteret, vist sig at være et forum, hvor man virkelig kan diskutere Grønlands problemer. Hr. Poul Dam brugte udtrykket, at man diskuterede i brudstykker. Det er i og for sig rigtigt nok, men man tager alligevel så store afsnit af Grønlandspolitikken, når man behandler problemerne i Grønlandsrådet, at selv om det sker lidt brudstykkevis, så har man alligevel altid en fornemmelse af, at drøftelserne i Grønlandsrådet mange gange netop afslører de ting, som hører hjemme i en stor sammenhæng og dermed har stor principiel betydning. Jeg håber, at den erfaring også vil vise sig at være hr. Poul Dams, når han har arbejdet i Grønlandsrådet igennem længere tid.

Hr. Lembourn kom med forskellige henstillinger til mig om, hvad jeg skulle gøre i den kommende tid. Jeg har noteret flere af de ting ned — det er somme tider lidt svært at nå at notere det hele ned, men jeg håber, jeg har fået det hele med — og jeg skal da meget gerne lade dem indgå i de overvejelser, jeg i øvrigt hver dag gør mig om den Grønlandspolitik, vi nu må føre i fremtiden. Men jeg vil gerne understrege i forbindelse med de 7 henstillinger, jeg har fået, at der er ikke nogen stor modsætning imellem holdningen i den erklæring, jeg har afgivet i for-

bindelse med min tiltrædelse, og den tale, jeg har holdt i dag. Når jeg har været så afvisende over for forslaget i dag, skyldes det udelukkende, at jeg gerne ville have, at den slags store ting først og fremmest behandles fra grønlandsk politisk side gennem de kanaler, vi har i Grønland, og så bagefter diskuteres i folketinget med henblik på en principiel stillingtagen.

Jørgen Peder Hansen: Det var hr. Lembourn, der nævnede, at det må være her i folketinget, vi skal drøfte principperne i Grønlandspolitikken, og også jeg vil gerne erklære mig enig i, at det naturligvis må være her, vi skal drøfte principperne. I mit første indlæg gjorde jeg mig til talsmand for, at det nok var her, vi skulle drøfte tingene og selvfølgelig også i sidste ende træffe beslutninger, men at de beslutninger, vi træffer, ikke må være noget, man presser ned over grønlænderne. Det må være sådan, at der har fundet en debat sted i Grønland blandt befolkningen. Den må starte i Grønland, den må kanaliseres op til overfladen igennem de politiske kanaler, ad de forskellige veje, man nu har til det, havne i Grønlandsrådet og i landsrådet, og i en dialog imellem det danske folketing og disse organer må man så træffe sin beslutning.

Jeg mener imidlertid, at der var en slags paradoks eller et modsætningsforhold, eller hvad man skal kalde det, imellem dette synspunkt, som hr. Lembourn nævnede, og det 7 punkts program, der blev opstillet over for ministeren for Grønland, for det var jo ret så vidtgående tanker. Når vi nu erindrer, at hr. Lembourn sagde, det var principperne, som vi da havde lov at diskutere her i folketinget, må jeg gøre opmærksom på, at dette 7 punkts program i virkeligheden er et udtryk for en praktisk politik. Jeg vil gerne meget stærkt understrege for mit vedkommende, at jeg kan i hvert fald ikke acceptere tankegangen, der ligger bag, at man ligesom vil have presset synspunkterne igennem. Det er jo det, der er det farlige. At presse synspunkter igennem her i folketinget ud fra et 7 punkts program, det er praktisk politik, og det er noget, som vi skal være forsigtige med.

Jeg vil gerne have lov at føje til, at det, hr. Poul Dam var inde på vedrørende debatten i Grønland, finder jeg særdeles væsent-